

महागौरी (म<sup>०</sup> + गौ<sup>०</sup>) f. 1) eine der neun Formen der Durgā Verz. d. Oxf. H. 110, b, No. 174. — 2) N. pr. eines Flusses MBh. 6, 341 (VP. 184). MĀRK. P. 37, 23.

महाग्रन्थिक (महा + ग्रन्थि) adj. grosse Knoten bildend Suṣr. 1, 291, 17.

महाग्रह (म<sup>०</sup> + ग्रह) m. der grosse Planet, Beiw. Rāhu's, HARIV. 12303. Saturn H. c. 14.

महाग्राम (म<sup>०</sup> + ग्राम) m. 1) eine grosse Schaar RV. 10, 78, 6. — 2) ein grosses Dorf RĀGĀ-TAR. 2, 133. — 3) N. pr. der alten Hauptstadt von Ceylon, erschlossen aus Μαάργαμυον des PROLEMAIOS und aus dem heutigen Māgama LIA. I, 201.

महाग्रीव (म<sup>०</sup> + ग्रीवा) 1) adj. langhalsig: Īva MBh. 13, 1200. — 2) m. a) Kameel RĀGĀN. im ĀKDR. — b) N. pr. eines Wesens im Gefolge Īva's HARIV. 14831. — c) pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BRH. S. 14, 9. MĀRK. P. 38, 17.

महाग्रीविन् (wie eben) m. Kameel ĀBDAĀTHAK. bei WILSON.

महाघट (म<sup>०</sup> + घट) m. ein grosser Krug: ये ज्ञात्वा मूढलोकाश्च प्रविशन्ति महाघटे Verz. d. Oxf. H. 89, b, 11. AUFRECHT fasst das Wort als N. pr.

महाघस (म<sup>०</sup> + घस) m. Vielfresser, N. pr. eines Wesens im Gefolge Īva's, Vjāpi beim Schol. zu H. 210.

महाघास m. = मक्तो मक्त्या वा घास: P. 6, 3, 46, Vārtt. 1. Vop. 6, 10. wohl Gefrässigkeit oder Vielfresser.

महाघूर्णा (म<sup>०</sup> + घूर्ण) f. Branntwein ĀBDAĀ. im ĀKDR.

महाघृत (म<sup>०</sup> + घृत) n. sehr lange aufbewahrtes Ghṛta (zu Heilzwecken) Suṣr. 1, 181, 17. 18.

महाघोर (म<sup>०</sup> + घोर) 1) adj. überaus grausig: शब्द MBh. 1, 1175. KATHĀS. 4, 24. वन N. 12, 19. अस्त्र R. 1, 36, 16. रातस 32, 8. Vid. 262. Īva MBu. 13, 1193. — 2) m. eine best. Hölle ĀBDAĀTHAK. bei WILSON.

1. महाघोष 1) m. (म<sup>०</sup> + घोष) ein lautes Geräusch H. an. 4, 321. MED. sh. 33. — 2) f. घ्रा (म<sup>०</sup> + घोषा) eine best. Pflanze, = कर्कटप्रङ्गी MED. RATNAM. 43. = प्रङ्गी H. an. Boswellia thurifera Roxb. ĀBDAĀ. im ĀKDR.

2. महाघोष (wie eben) 1) adj. f. घ्रा laut schallend: भेरी MBu. 1, 7941. — 2) n. Markt H. an. 4, 321. MED. sh. 33. fg. HĀR. 70.

महाघोषस्वरराज (2. म<sup>०</sup> - स्वर + राज) m. N. pr. eines Bodhisattva VjūTP. 22.

महाघोषानुगा (1. म<sup>०</sup> + अनुगा) f. N. pr. einer Tantra-Gottheit VjūTP. 106.

महाघोषेष्टर (1. म<sup>०</sup> + ईष्टर) m. N. pr. eines Fürsten der Jaksha VjūTP. 88.

महाङ्ग (महा + 3. अङ्ग) 1) adj. einen grossen Körper —, grosse Glieder habend: Īva MBu. 13, 1198. = महालिङ्ग NILAK. — 2) m. a) Kameel AK. 2, 9, 75. H. 1234. — b) eine Art Ratte RĀGĀN. im ĀKDR. u. महामूषिक. — c) Asteracantha longifolia Nees. und Plumbago zeylanica Lin. RĀGĀN. im ĀKDR.

1. महाचक्र (म<sup>०</sup> + चक्र) n. ein grosses Rad WEBER, RĀMAT. Up. 311. fg. श्रायसैश्च महाचक्रैः शुभ्रमे तत्पुरातनम् MBh. 1, 7578.

2. महाचक्र (wie eben) m. N. pr. eines Dānava HARIV. LANGL. 2, 488. महावक्र die beiden Ausgaben.

महाचक्रप्रवेशज्ञानमुद्रा f. Bez. einer best. Muḍrā VjūTP. 106.

महाचक्रवाट und °वाल् (म<sup>०</sup> + च<sup>०</sup>) m. N. pr. eines mythischen Gebirges VjūTP. 102. LALIT. ed. Calc. 170, 19. 346, 5. Lot. de la b. l. 148. 842. fgg.

महाचञ्चू (म<sup>०</sup> + च<sup>०</sup>) f. eine best. Gemüsepflanze RĀGĀN. im ĀKDR.

महाचाण्ड (म<sup>०</sup> + चाण्ड) 1) m. N. pr. eines der zwei Diener Jama's TRIK. 1, 1, 72. H. 186. eines Wesens im Gefolge des Īva Vjāpi beim Schol. zu H. 210. — 2) f. चा Bein. der Kāmuṇḍā H. c. 60. — Vgl. चाण्ड und चाण्डा.

महाचतुरक (म<sup>०</sup> + च<sup>०</sup>) m. N. pr. eines Schakals PAṆĀT. 230, 15.

महाचपला (म<sup>०</sup> + च<sup>०</sup>) f. ein best. Ārjā-Metrum COLEBR. Misc. Ess. II, 134. Ind. St. 8, 296. fgg. 302. 306. fg.

महाचमू (म<sup>०</sup> + च<sup>०</sup>) f. ein grosses Heer, eine grosse Heeresabtheilung: सु MBh. 7, 7657.

महाचम्पा (म<sup>०</sup> + च<sup>०</sup>) f. N. pr. eines Reiches HIOUEN-THSANG 2, 83.

महाचर्या (म<sup>०</sup> + च<sup>०</sup>) f. der grosse Wandel, so heisst der Wandel eines Bodhisattva: जग्राह तां °चर्याम् KATHĀS. 72, 155.

महाचल (महा + च<sup>०</sup>) m. ein grosser Berg R. 3, 33, 43. MĀRK. P. 34, 10. 24.

महाचार्य (महा + चार्य) m. der grosse Lehrer, Bein. Īva's ĪV.

महाचिता (म<sup>०</sup> + चित्) f. N. pr. einer Apsaras Vjāpi beim Schol. zu H. 183.

महाचित्रपाटल (म<sup>०</sup> + चित्र) eine best. Pflanze VjūTP. 143.

महाचीन (म<sup>०</sup> + चीन) m. pl. die Bewohner von Gross-China, sg. Gross-China HIOUEN-THSANG 1, 233. 2, 79. Lot. de la b. l. 302. fgg. Verz. d. Oxf. H. 338, b, 39. 339, a, 32. b, 1 v. u.

महाचुन्द (म<sup>०</sup> + चु<sup>०</sup>) m. N. pr. eines buddhistischen Bettlers SCHIEFNER, Lebensb. 267 (37).

महाचूडा (म<sup>०</sup> + चू<sup>०</sup>) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2623.

महाक्द (म<sup>०</sup> + क्द) m. Lipeocercis serrata Trin. RATNAM. im ĀKDR.

महाकूप (म<sup>०</sup> + कूप) m. der indische Feigenbaum RĀGĀN. im ĀKDR.

महाकिङ्गा (म<sup>०</sup> + किङ्ग) f. eine best. Pflanze, = मक्मेदा RĀGĀN. im ĀKDR.

1. महाङ्ग (महा + 1. अङ्ग) m. ein grosser Bock ĀT. Br. 3, 4, 1, 2. JĀGĀN. 1, 109.

2. महाङ्ग (म<sup>०</sup> + 1. अङ्ग) adj. hochgeboren, edel WILSON.

महाजट (म<sup>०</sup> + जट) adj. grosse Flechten tragend: Īva's MBu. 13, 1202.

महाजटा (wie eben) f. die grosse Flechte, d. i. Rudra's Flechte RĀGĀN. im ĀKDR.

महाजत्रु (म<sup>०</sup> + जत्रु) adj. ein grosses Schlüsselbein habend: Īva MBu. 13, 1224.

महाज्ञान (म<sup>०</sup> + ज्ञान) P. 5, 1, 9, Vārtt. 9. m. sg. (pl. nur Spr. 1934). 1) Menschenmenge, viele Menschen, die grosse Menge, das Volk: महाज्ञानो (= साधु ĀKDR.) येन गतः स पन्थाः MBh. 3 im ĀKDR. स पत्र तत्रापि गतः सदैव महाज्ञानस्याधिपत्यं करोति MBh. 3, 1084. एकः पापानि कुरुते फलं भुङ्क्ते महाज्ञानः Spr. 322. परिवार्दं ब्रुवाणो हि दुरात्मा वै महाज्ञाने vor —, in Gegenwart von vielen Menschen MBh. 12, 4224. °विरोध Spr. 888. 2147. बह्वो न विरोद्धव्या दुर्ज्ञया हि महाज्ञानाः 1934. दूरादेव महाज्ञानस्य विहरति 3098. यो दुःखं नाभिज्ञानाति स जल्पति महाज्ञाने । यस्तु शोचति दुःखार्तः स कथं वक्तुमुत्सहेत् ॥ 4904. R. 2, 37, 17. R. GORR.